

1. Hooglied (Asma Asmaton)

Niemand weet meer hoe mooi mijn geliefde is
Zoals 'n bloem in eenvoud zo mooi was zij
Zo mooi was zij die mijn geliefde is.
Ik heb haar lief, maar niemand weet dat zij mijn liefste is.
En er is niemand meer die nu nog weet hoe mooi ze was
En er is niemand meer die nu nog weet hoe mooi
Hoe mooi zij was.

Oh meisjes van Auschwitz,
Oh meisjes van Dachau,
Vertel mij toch waar mijn liefste is,
Vertel mij toch waar mijn liefste is,
Vertel mij toch waar zij is.
Ik heb haar lief.

We hebben haar vandaag voorbij zien komen,
Vanwaar zij kwam, wil jij niet dromen,
Maar niemand weet waarheen zij gaan zal.

Niemand weet meer hoe mooi mijn geliefde was
Zoals haar hoofd lag in mijn linker hand
Zoals mijn rechter haar omarmen kon
En er is niemand meer die nu nog weet hoe mooi zij was
En er is niemand meer die nu nog weet hoe mooi zij was
En er is niemand meer die nu nog weet hoe mooi
Ik heb haar lief.

Oh meisjes van Mauthausen,
Oh meisjes van Belsen,
Vertel mij toch waar mijn liefste is,
Vertel mij toch waar mijn liefste is
Vertel mij toch waar zij is.
Ik heb haar lief.

We hebben haar een gele ster zien dragen,
Een nummer stond er op haar arm gebrand
Oh meisjes vertel mij is dit het einde

Niemand weet meer hoe mooi mijn geliefde was
Zoals haar hoofd lag in mijn linker hand
Zoals mijn rechter haar omarmen kon
En er is niemand meer die nu nog weet hoe mooi zij was
En er is niemand meer die nu nog weet hoe mooi zij was
En er is niemand meer die nu nog weet hoe mooi
Ik heb haar lief.

2. Antonis (O Andonis)

Er voert een stenen trap omlaag,
omlaag tussen stenen en doden.
De Wiener Graben wordt het graf
van partizanen en joden.
Ze dragen de stenen op hun rug,
de stenen waaraan ze bezwijken.
Uit deze hel keert niemand terug,
de levenden zijn hier al lijken.

Hier hoorde Antonis toen een stem
waarop niemand antwoord kon geven.
O kameraad, o kameraad,
help mij hieruit, ik wil leven.
Maar hier in de diepte van de mijn
mag niemand om menselijkheid vragen,
want medelijden wordt hier pijn,
zwaarder dan steen om te dragen.

De jood is gevallen in de mijn
en lag waar zovelen reeds lagen.
Antonis heeft zijn stem gehoord
en het dubbel gewicht toen gedragen.
Antonis is mijn naam, ik draag
de last van degenen die vallen.
Als je een man bent, kom omlaag
en draag deze last met ons allen.

3. De vluchteling (O Drapetis)

Oh vluchten wil ik nu naar huis,
Geen prikkeldraad houdt mij nog op.
Vlieg, hart van mij want ik ben vrij
En over land en over zee wil ik naar huis.
Ja over land en over zee wil ik naar huis.

Geef mij toch brood want het is ver.
En ver zal ik nog moeten gaan.
Over het strand, bergen en land,
Zo vlucht ik verder want ik wil zo graag naar huis.
Zo vlucht ik verder want ik wil zo graag naar huis.

Oh christenmensen, hoort mij aan,
Geloof: ik ben geen moordenaar.
Weest niet beducht, ik ben gevlucht,
Omdat, omdat ik nimmer mensen doden kon.
Omdat, omdat ik nimmer mensen doden kon.

Altijd wordt op hem gejaagd,
Altijd vindt hij schrik en vrees.
Waar hij ook gaat, overal haat.
Oh mensen, hoed u voor de man, hij is gevlucht.
Oh mensen, hoed u voor de man, hij is ontvlucht.

Oh nooit was iemand zo alleen,
Alleen in het land van Bertold Brecht.
Hij geeft het op, hem wacht de strop,
Ook nu, ook nu heeft de SS het laatste woord.
Ook nu, ook nu heeft de SS het laatste woord.

4. Als de oorlog voorbij is (Otan Teliossi o Polemos)

Oh meisje lief met je betraande ogen
Oh meisje lief met je bevroren handen
Vergeet mij niet als deze oorlog ooit voorbij gaat
Vergeet mij niet als deze oorlog ooit voorbij gaat
Mijn liefste, laat ons dan beminnen
En in de stad elkaar omhelzen,
Op alle pleinen, in de straten.

Oh meisje lief met je betraande ogen
Oh meisje lief met je bevroren handen
Vergeet mij niet als deze oorlog ooit voorbij gaat
Vergeet mij niet als deze oorlog ooit voorbij gaat
Laat ons beminnen in de mijnen
En laat ons dansen door de kampen,
Laat ons gaan slapen op het slagveld.

Oh meisje lief met je betraande ogen
Oh meisje lief met je bevroren handen
Vergeet mij niet als deze oorlog ooit voorbij gaat
Vergeet mij niet als deze oorlog ooit voorbij gaat
Laat heel de wereld dan ons bed zijn,
Laat ons beminnen in het zonlicht
Totdat de doden zijn verdwenen.

Oh meisje lief met je betraande ogen
Oh meisje lief met je bevroren handen
Vergeet mij niet als deze oorlog ooit voorbij gaat
Vergeet mij niet als deze oorlog ooit voorbij gaat

(Hooglied – reprise)

Niemand weet meer hoe mooi mijn geliefde was
Zoals haar hoofd lag in mijn linker hand
Zoals mijn rechter haar omarmen kon
En er is niemand meer die nu nog weet hoe mooi zij was
En er is niemand meer die nu nog weet hoe mooi zij was
En er is niemand meer die nu nog weet hoe mooi
Ik heb haar lief.